

nd i Praksis, og dertil er der jo rundelig Vejlighed her i Landet. Jeg er paa ingen Maade overbevist om, hvorvidt det vilde være nyttigt at gaa ind paa det andet System, og ganske særlig hvad Flytningen af Landbohøjskolen til Jylland angaar. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valokreds sætter Pris paa, at der kom 15—18 Videnskabsmænd derover. Det vilde jo ganske vist give bedre Lust i visse Maader, og de kunde anvende deres Tid paa anden Maade, men det er dog et Spørgsmaal, om det vilde kunne blive til nogen virkelig praktisk Nytte; thi jeg er meget bange for, at disse Videnskabsmænd ville blive aandelig isolerede, og jeg er ganske sikker paa, at man ikke kunde faa dem derover med den Løn, man nu agter at give dem ved Landbohøjskolen. Nu maa de til Dels søge deres Livsophold ved Ekstratjeneste og Privatsfortjeneste, og den kan man ikke forstaae dem andet Steds. Jeg er altsaa ligesom tidligere en principiel Modstander af Landbohøjskolens Flytning, og da dette Ting, om det end ikke har været enig med mig i alle Enkelthederne om Landbohøjskolen, dog har været det paa dette Hovedpunkt, saa antager jeg ogsaa, man vil blive staaende derved. Nu har ganske vist det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Sunderfens), gjort et meget stærkt Angreb paa Løven, og jeg kan sige paa Landbohøjskolen i det hele. Det ærede Medlem gif endog ogsaa vist, at han sagde, at naar man forlanger en lille Smule til Jylland, saa kan man ikke faa det, men at der øses Penge ud til Kjøbenhavn. Jeg skal sige det ærede Medlem, at han mislender jo Stillingen i allerhøjste Grad, særlig naar han siger, at naar man vil have Jærnbaner i Jylland, maa man tigge sig frem og saa selv give en Sum til Hjælp. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at der er for Statens Regning bygget 2 Stambaner i Jylland, Frederikshavn—Bamdrup og fra Thisted til Ribe, og ved Siden deraf 3 Tverbaner. Det kalder jeg ikke Tiggeri fra Jyllands Side. At der kan sættes nogle flere private Baner i Jylland, er et andet Spørgsmaal. Naar de komme, vil det gaa som her, at private Baner maa bygges med Tilskud fra privates Side, men naar man kommer her og siger, at der paa Jærnbanernes Omraade er stekt stor Uret mod Jylland, saa benægter jeg det paa det bestemteste. Vil det ærede Medlem undersøge, hvor man ofrer mest paa Jærnbanedriften, hvor man sætter mest til, saa skal han komme til at se et andet Resultat, end han venter sig, thi han vil da faa at se, at det er den ydste Drift, der koster

Penge. Det ærede Medlem siger, at man har ingen Nytte af Teorien, og at det er daarlige Personer, der sendes ud fra Landbohøjskolen, selvsølgelig ikke moralsk daarlige, men daarlige til den praktiske Livsgerning. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan staa derved, naar det nærmere bliver undersøgt. Uden at tale om, at det er urigtigt at sige noget saadant, tør jeg paa staa, at mange dygtige Mænd ere komne derud fra. Vi kunne naturligvis ikke undersøge, hvorledes den enkelte fører sin private Bedrift, men det kan ikke drages i Tvivl, at mange af dem føre en god og dygtig privat Bedrift. At det kan give Anledning til Misforstaaelse, naar der holdes Foredrag, eller naar der kommer Teorier frem, er en Selvfølge, men det kan godt være, at naar der fremkommer Misforstaaelser, saa er det, fordi den Befolkning, for hvem Foredragene holdes, ikke er moden til at opfatte den Belæring, der gives. Den Inderbending, det ærede Medlem gør, kan gøres imod enhver teoretisk Undervisning, imod Undervisningen paa Universitetet, paa den polytekniske Værestanstalt og overalt i Verden. Vil man ikke erkende, at Kundskab i og for sig har Værdi og ogsaa har Værdi for den praktiske Livsgerning, saa kan man ikke bevilge noget som helst til videnskabelige Anstalter. Det ærede Medlem siger, at man altid har mødt Modstand fra Landbohøjskolens Side overfor Fællesforetagender og i andre Retninger, men det er ikke rigtigt, man har derimod paa Landbohøjskolen sagt: Lad os se at faa, hvad der er bedst, isoleret eller fælles Drift. Og det kan være, at der er nogle Retninger, hvor man vilde have gjort bedst i at se sig for. Jeg er ikke ganske sikker paa, at man ikke har været for hurtig til at gaa til Fællesdrift. Det ærede Medlem siger, at det er blevet prædiktet som moderne, at det er bedst at købe Kunstgødning og Kunstfoder, men han maa jo dog vide, at man har sagt, at den kunstige Gødning er ikke andet end et Surogat, og at det er bedre at bruge animalsk Gødning. For Foderets vedkommende kan det være tvivlsomt paa Grund af den fysiologiske Sammensætning, om man skal bruge det ene eller det andet, men det er let økonomisk at udregne, om man staaer sig ved at sælge det ene og købe det andet. Men det ærede Medlem befinder sig i en stor Misforstaaelse, thi er der noget her i Landet, som ved Hjælp af teoretisk-videnskabelig Virksomhed er kommet op i den sidste Menneskealder, saa er det vor Mejeridrift, det tør jeg med Bestemthed sige, den er netop bleven ført frem ad teoretisk Vej; her har det i en ganske overordentlig Grad